

ПІДТРИМКА РОЗВИТКУ СІМЕЙНОГО ВИХОВАННЯ В СИСТЕМІ ОСВІТИ УКРАЇНИ

Касянок Тетяна Вікторівна

Україна, Запоріжжя, Запорізький національний технічний університет

Сім'я – це унікальний соціальний інститут, першооснова духовного, економічного та соціального розвитку суспільства. Соціальний інститут сім'ї є основним у суспільстві, він формує наступні покоління та виховує гідну зміну, що забезпечуватиме розвиток та процвітання як громадянина так і всієї держави - [1, с. 157].

Мета сімейного виховання: формування якостей і властивостей особистості, які допомагали б їй гідно долати труднощі й перепони, що трапляються на життєвому шляху (розвиток інтелекту і творчих здібностей, пізнавальних сил і початкового досвіду трудової діяльності, моральної та естетичної та емоційної культури, фізичного здоров'я) – [3, с.264-272].

Завдання сімейного виховання. Основними завданнями сімейного виховання на сучасному етапі розвитку України як суверенної держави є виховання в дітей гуманності (поваги до людей, співчуття і чуйності, доброзичливого ставлення до них, турботи про їхнє благополуччя) і духовності (прагнення до освоєння багатств вітчизняної і світової культури, формування загальнолюдських ідеалів добра, справедливості, чуйності, чесності і порядності, до свого способу життя на основі моральності, культури, краси); виховання дитини свідомим громадянином-патріотом своєї Батьківщини, чесним трудівником, гарним сім'янином; залучення дитини до здорового способу життя і формування в неї відповідних цінностей, умінь і навичок – [2, с. 56].

Слід зазначити, що основними принципами сімейного виховання є:

1. Гуманність і милосердя до дитини (діти мають зростати і виховуватися в атмосфері доброзичливості, любові та щастя; батьки мають розуміти і приймати свою дитину такою, якою вона є, сприяти розвитку кращих її рис; дотримання діалектичної єдності щирої поваги до особистості дитини та високої вимогливості до неї).
2. Врахування вікових та індивідуальних особливостей дитини (виховні впливи і розподіл сімейних ролей мають вибудовуватися з огляду на вікові, статеві та індивідуальні особливості дитини).

3. Залучення дітей до життєдіяльності сім'ї як рівноправних учасників (суб'єкт – суб'єктні батьківсько-дитячі відносини).
4. Оптимістичність і демократичність батьківсько-дитячих взаємин.
5. Послідовність та єдність батьківських вимог – [4, с. 200].

Однією з найгостріших проблем сімей, особливо багатодітних родин, на сьогодні залишається забезпечення їх житлом.

Сім'я не виконує повною мірою виховної функції у зв'язку з відсутністю цілеспрямованої, поетапної, організованої системи підготовки майбутніх батьків до виконання соціальних ролей чоловіка і дружини, батька і матері; відсутністю умов для підвищення свого загальнокультурного і педагогічного рівня – [6, с. 103].

Освітні заходи у сфері сімейних взаємин – це одна з головних потреб суспільства і засіб відродження інституту сім'ї.

В системі освіти і науки України, молоді та спорту здійснюються заходи щодо:

1. організації сімейного відпочинку шляхом проведення щорічних родинних фестивалів, конкурсів, змагань;
2. проведення наукових та соціологічних досліджень з питань сім'ї; забезпечення роботи сімейних клубів за місцем проживання;
3. видання методичних посібників, інформаційних матеріалів з питань планування сім'ї, прав і обов'язків подружжя, відповідальності батьків за виховання дітей – [5, с. 16-24].

Зважаючи на існування цілого комплексу проблем, які переживає інститут сім'ї, для їх вирішення має здійснюватися не тільки профілактична робота, але й цілий комплекс заходів, спрямованих на подолання існуючих проблем та надання допомоги сім'ям, які потрапили у складні життєві обставини.

Література:

1. Ковалёв С. В. Психология современной семьи / С. В. Ковалев. – М.: Просвещение, 1988. – 208 с.
2. Малкина-Пых И. Г. Семейная терапия / И. Г. Малкина-Пых. – М.: Изд-во ЭКСМО, 2006. – 992 с.
3. Посацький О.В. Особливості образу майбутнього в юнацькому віці / Збірник наукових праць інституту психології ім. Г.С. Костюка / За ред. Максименка С.Д. – К., 2004. – Т. 6. – Вип. 3. – С. 264 -272.
4. Эйдемиллер Г. Психология и психотерапия семьи / Г. Эйдемиллер, В. Юстицкис. – СПб.: Питер, 2001. – 656 с.

5. Четет В. В. Основные пути преодоления кризиса современной семьи как важнейшего института социализации и воспитания / В. В. Четет // Социально-педагогическая работа. - №1 – 2007. – С. 16-24.
6. Яценко Т. С. Психологічні основи групової психокорекції / Т. С. Яценко. – К.: Либідь, 1999. – 253 с.